

Sygn. akt III KZ 63/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **S. D.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2020 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 września 2020 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II 1 Ka (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w W. II Wydział Karny Sekcja Odwoławcza, zarządzeniem z dnia 16 września 2020 r., odmówił przyjęcia wniosku skazanego S. D. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 marca 2020 r., gdyż skazany złożył ten wniosek z przekroczeniem zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k.

W zażaleniu na to zarządzenie skazany wskazał na niemożność złożenia wniosku osobiście ze względów zdrowotnych, obawę przed zakażeniem „koronawirusem” i związaną z tym konieczność korzystania z pomocy „osoby drugiej”, która wysłała wniosek z jednodniowym opóźnieniem. Przywołując

powyższe okoliczności zaznaczył, że niedochowanie terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Podał też, że nie zgadza się z wyrokami sądów obu instancji „ponieważ jest niewinny”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt sprawy wynika, że S.D. został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej przed Sądem Okręgowym we W. w dniu 10 marca 2020 r. (k. 112), na której to rozprawie został ogłoszony wyrok (k. 113). Wprawdzie nie stawiał się on na tej rozprawie, jednak „nieobecność oskarżonego na ogłoszeniu wyroku nie rodzi po stronie sądu obowiązku doręczenia mu czy to orzeczenia, czy też odrębnego pouczenia o treści art. 100 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017r., II KZ 4/17).

Prawidłowo zatem przyjęto, w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, że zgodnie z treścią art. 422 § 1 k.p.k. siedmiodniowy zawity termin do złożenia przez skazanego wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego z dnia 10 marca 2020 r. wraz z uzasadnieniem, upłynął w dniu 17 marca 2020 r. Tymczasem skazany, a dokładnie „osoba druga”, którą upoważnił do złożenia takowego wniosku w urzędzie pocztowym, uczyniła to w dniu 18 marca 2020 r. (k. 115). W tym stanie rzeczy słusznie odmówiono przyjęcia tego wniosku, gdyż został on złożony po upływie terminu zawitego z art. 422 § 1 k.p.k., czego skarżący nie kwestionuje ani skutecznie nie podważa. Dlatego zaskarżone zarządzenie nie może być wzruszone.

Natomiast argumentacja zawarta w uzasadnieniu zażalenia może być ewentualnie rozważona w postępowaniu w przedmiocie przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem przez sąd właściwy, tj. Sąd Okręgowy we W. - oczywiście w przypadku złożenia przez skazanego takiego wniosku oraz dopełnienia czynności, która miała być w terminie wykonana, czyli złożenia jednocześnie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

